

પરસ્તાને મેહફીલ

યાને

ગઝલે દીલ આરામ

બે આના

પરસ્તાને મેહફીલ

યાને

ગઝલે દીલ આરામ

ગઝલે-એહમદ.

—:═══:—

અય ખ્વાજા યે આલમ નુરે ખુદા, મુઝે દરસે ઈશારા છોડદીયા:
મેરી કશ્તી ઓગનકો અય ખ્વાજા, પીયા ક્યું દેકે સહારા છોડદીયા,
જરા નેનકા દેદે ઈશારા મુઝે, જરા દીલકા હોવે સહારા મુઝે;
ન જલાદો હીજરમેં મતાના મુઝે, ક્યું દરકા બુલાના છોડદીયા.
બુલબુલ હુંમેં દરકા તેરે શાહા, જરા લુત્ફો કરમકી કીજે નીગાહ:
ખીદમતમે અબ મુઝે લીજે બુલા, ક્યું મુઝકો બુલાના છોડદીયા.
અય શાહ મોઈનુદ્દીન પીયા ખ્વાજા, ઉસમાનકે તુંમ નુરે નીગાહ;
અજમેરકી ચોખટ દીજે દીખા, ક્યું ખ્યાલ હમારા છોડદીયા,
તેરે દરકે સીવામે જાઉં કીધર, અબ દુસરા દેખું કોનસા દર;
બેહવાલ હું કીસસે જાકર મેંને સબકા સહારા છોડદીયા.
અય ખ્વાજએ ચીસ્તકે શહવારે, એહમદકો દરસ બુલવા લે,
મેં ખ્વાજાએ ચીસ્તકે બલહારે, ક્યું અપના નઝારા છોડદીયા.

નઈ-ગઝલ-કવ્વાલી.

કયા ખબર થી ઇન્કલાબે આસમાં હો જાયગા,
યારકા મીલના નસીબે દુશમનાં હો જાયગા.
દોસ્ત બનકર તું કરેગા મુઝપે દુશમનકા ગુમાં,
કયા ખબર થી હાએ અપના બદ ગુમાં હો જાએગા.
સામને કાતીલકે મુંહસે કુછ ન નીકલેગા જવાબ,
કયા દહાને જખ્મ તુભી બેજબાં હો જાએગા.
ફર્શ ગુલપર ખ્વાબે રાહત અબ પરી જયગા નહી,
જીસ્મ નાજુક પર રંગ ગુલકા નિશાં હો જાએગા.
ઉસ ઘડી આએગા મુજકો ઉનકે વઅદે પર યકીન,
જબ ખુદા ઉનકે હમારે દરમીયાં હો જાએગા.

ગજલે-શાયર—કવ્વાલી.

યા રબ તુ દીખા અહમદ મુખતાર કી સુરત,
અબ જલદ હો તસકી દીલે જારકી સુરત.
અલ્લાહકી રેહમતને કહા હંસ તરફ આના,
દેખી જો કયામતમેં ગુનેહગારકી સુરત.
ઉસ અબરૂએ પુર ખમકા અગર વસ્ફ કરૂં મેં,
હો જાએ કલમ ભી મેરા તલવારકી સુરત.
પહોંચા હે ગુલામે કા મદીનેમેં ઇલાહી,
શાયદ નજર આજાએગી સરકારકી સુરત.
હય રમજે હકીકત યહી ઓર ગજે તસવ્વુફ,
અગ્યારકી સુરતહીમેં હય યારકી સુરત.
શાયક મુઝે યેહ સુબ્હો સામ વીર્દ હય મીસરઅ,
અલ્લાહ દીખાદે મેરે દીલદારકી સુરત.

નઈ-ગઝલ—

મેરી જાન હરગીજ ન તનમે રહેગી,
યે તુતી અરબકે ચમનમેં રહેગી.
જો યસરબમેં જાના મયસ્સર ના હોગા,
તડપતી યેહ હસરત વતનમે રહેગી.
મુઝે આપકા કયા નઝારા ન હોગા,
યેહ ઉમેદ કયા મનકી મનમે રહેગી.
છીડક જાઓ મઈયતપે ઈત્તરે-મુહબ્બત,
કે બરસો યેહ ખુશબો કફનમે રહેગી.
રહેંગે કયામતમ સબ નફસી નફસી,
મોહબ્બત ન ભાઇ બહેનોમે રહેગી.

નઈ, ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી.

હું ઇસકે નબીકા દીવાના કોઇ, કુછભી કહે પરવાહી નહી;
ચાહે જો કુછ સમજલે મસ્તાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
યેહ નામ હય હમ્દમ તીર દે જમા, ઇસ નામપે જા મેરી કુરબાં;
હય નામ મહંમદ શાહના, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
અલ્લાહુ અલ્લાહુ શુબ્હાનલ્લાહુ ફરમાયા નબીને ઇલ્લાહુ;
યેહ કેહકે ગીરાયા બુતખાના, કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
મહેરાજકી સબ વો દુલા બના, ઓર સહેરા ઉસકે સરપર બાંધા;
થા તાજ સફાઅત શાહાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
અલ્લાહસે જો કુછ ઉસને કહા, અલ્લાહને વો મંજુર કીયા,
ઉમ્મતકો થા અપની બખશવાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
કોશરપે ગએ જબ શાહેઅરબ મસ્તોને કહા બાદસ્ત અદબ,
ભર ભરકે પીલા પયમાના કોઇ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

ગઝલે-ફીરોજ—રાગ, ભૈરવી—

ઇલાહી જીક્રમે તેરે સભી ખલકત બની રેહવે,
હમારે કલબમેં હરદમ તેરી ઉલફત બની રેહવે.—
યહાં પર આબીદો ફાંસીક ય હુયે લુત્ફો કરમ ઉસકા,
કરો તુમ ફએલ વો યારો કે વહાં રેહમત બની રેહવે.—
સફર હએ દુરકા યારો ન ખાલી હાથ તુમ જાઓ,
અગર ચાહતે અજીજો તુમ, વહાં ઇજ્જત બની રેહવે—
કરો કુરબાન જાનો માલ, ચલો ઇરશાદે મુરશદ પર,
યહાં આરામસેં ગુજરે વહાં હિફ્ઝત બની રેહવે.—
જરૂર પાઉ મે શેતાંપર યહી હયે આરજુ હરદમ,
હમેશા નફસ સરકશ પર મેરી તાકાત બની રેહવે.—
બના કાઇમ મકા તુ વહાં, જહાં જો હએ ફના હોગા,
દીખા કર નામ પર ઉસકે સદા બરકત બની રેહવે.—
મગતરે પાક ખાજો પર જલાયા ઉદ કર ફીરોજ,
મિસાલે આરાકે સાદીક તેરી નુસ્બત બની રેહવે.—

—:═══:—

ગઝલે—શાયક.

દીલમેં ઇસ તરહમે મોહબ્બતકા જઝબા દેખા,
બદ હે. આખ તો મયખાને મેં મદીના દેખા.
યા નબી હસરતે દીદારકા નકશા દેખો,
બન ન જાએ ગેહ મેરા આંખોંકા પરદા દેખા.
ઇન નિગાહોંસે જાબા દીદકા શાગુફતા દેખા,
યા નબી તુમ ઉનહી નજરોંસે હમેશા દેખો.
આંહ હે. દર્દ દુઆ હુસ્નકા સદકા દેખા,
લો [illegible] [illegible] માહ સદકા ઇશારા દેખા.

નુરે ખાલીકસે હય પુર **નુર** વોહ રોઝા દેખો,
હાજીઓ ચલકે **મદીનેમેં** **ભી** **કઅબા** દેખો.
દીલ હય ટુટા હુઆ ફુટી હુઇ કીસમત અફસોસ,
હીજરે **અહમદમેં** મેરા હાલે શીકસ્તા દેખો.
બંધ રહી હય મેરી નાકામીએ અરમાંકી હવા,
ઉડ રહા હય મેરી તકદીરકા ખાકા દેખો.
આતીહી હોગી **મદીનેસે** **સવારી** ઠેહરો,
મહકુલ માૈત જરા દેર તો રસ્તા દેખો.

ગઝલે,-જમાલી—તર્જે-કવ્વાલી.

સાબીર તુમ્હારા **નકશા,** આંખોમેં છા રહા હય.
સાબીર તુમ્હારા **જલ્વા** દીલકો લુભા રહા હય.
કલયરકી બદશાહી. **સાબીરકો** દી-**ખુદાને**
સાબીરકે દરપે બન્દા, **ધુની** રમા રહા હય.
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ, ઉઠતા કદમ હય હરદમ,
સાબીર શાૈક અયસા, દીલમેં સમા રહા હય.
આઇનએ નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે **સાબીર,** જલ્વા દીખા રહા હય.
હય લબપે નામ **સાબીર,** દીલમેં મુકામ **સાબીર,**
સાબીરકે દરકા રસ્તા, વાઇઝ બતા રહા હય,
ઉશ્શાક કો મુસાફર ઉલ્ફત જતા જતા કર,
મયદામે હુ કી **સાબીર,** બસ્તી બસા રહા હય.
બીસ્તરસે અપને ઉઠકર, ચલ તુ બસુ ને **કલયર,**
સાબીર તુમે **જમાલી**—દરપર બુલા રહા હય.

ગઝલે-શાયક.

નહીં ફુરકત તુમ્હારી અબ ગવારા યા રસુલુલ્લાહ.
બુલા લો મુઝકો તયબામેં ખુદારા યા રસુલુલ્લાહ.
પુકારેં ક્યું ન તુમકો જબ અપની ક્યું ન દેં તુમ પર,
તુમહીસે જીન્દગીકા હય સહારા યા રસુલુલ્લાહ.
તુમ્હેં દેખા હય જીસને ઉસને દેખા હકકે જલવેકો,
તજલ્લી હકકી હય ચહેરા તુમારા યા રસુલુલ્લાહ.
ઉસે મંજુર યા ઝાહીર કરે ખુદાકો જમાને મે.
જમીં પર ઉસ લીયે તુમકો ઉતારા યા રસુલુલ્લાહ.
જો મુનકીર હૈં શફાઅતકે ઉનહેં દોજખ મુબારક હો.
ભરોસા હય શફાઅત પર હમારા યા રસુલુલ્લાહ,
તુમહારે નખલે ઉલફતકે સમર ઝતને તો હાસીલ હોં.
ફફોલોંસે પેદલે સીના હમારા યા રસુલુલ્લાહ,
કહાં તક સબ્ર હો શામો સહર આઠો પહર દીલપર.
તુમ્હારે હીજકા ચલતા હય આરા યા રસુલુલ્લાહ,
અના અતલબ રઝઝાક શાનમેં જીસકે કહા હકને.
ફિદા ઉસપે ન ક્યું આલમ હો સારા યા રસુલુલ્લાહ,
હુઈ આસાં વહી મુશકીલ વહી ઉકદે હુએ સબ હલ.
કાસી આશીકને જબ તુમકો પુકારા યા રસુલુલ્લાહ,
ખુદા શાહેદ અરબ જાહેરમેં હય ઓર રબ હય બાતીનમેં.
અદા ક્યા વસ્ફ હો હમસે તુમહારા યા રસુલુલ્લાહ
યહાં હય શૌક શાયકકા વહી ગર્ઝ શાયકકી.
દીખા દો રોઝએ અનવર દુબારા યા રસુલુલ્લાહ.

નઇ-ગઝલ. -કવ્વાલી-

અબ જાનેદો બસ જાનેદો, વોહ **બેવફા** જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.
જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મયને શૌક સે;
વોહ મેરે **નાઝો** કા પાલા **દીલરૂબા** જાતા રહા.
તન દીયા ઓર **મન** દીયા, ઓર ધનભી સારા દે દીયા;
ફીરતો બાકી કયા રહા, વોહ દીલકો તરસાતા રહા.
તીરે **નીગાહ** સે છેદકર સીના **જીગર** જખ્મી કીયા;
અયસા **સીતમ** હમપે કીયા **દર-દર** વો ભટકતા રહા.
ઉસ બેવફા **માશુક** ને કયસા જલા રખા મુઝે;
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ કયા રહા હંસ જાનમે;
ખુની જમાકર ઇશ્ક-કા કફની કો રંગવાતા રહા.
ખુદ **ખુદા** બેજાર હૈ જો **કૌલ** સે ઝુટા રહે;
ઇસ સાંશસે બેજાર હય **ટુટા** તો ફીર જાતા રહા.
દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખ્મે જીગર;
સારી બાતેં તો રહી, વો **દીલરૂબા** જાતા રહા.

ગઝલે-યાદે-નબી—તર્જે-કવ્વાલી—

મદીને બુલાલો ખુદારા **નબી,** યેહ ફુરકત નહી હય ગવારા **નબી,**
મદીનેમે બુલા લીજીએ, જમાલ અપના દીખા દીજીએ;
તડપતા હય દીલે મુઝતર ઉસે તસકીન દીલા દીજીએ,
ફીર કબ તલક મારા મારા નબી.-મદીને
મદીનેકા સફર અયકાશ હમકો ભી મયસર હો,
યે સબ **અહબાબ** હો, ઓર સાથમે ઉસ્તાદે **અકબર** હો,

યેહ અરમાન હો પુરા હમારા નબી.—મદીને.
ઔર ગુનાહુકા સર પર મેરે ભાર હય,
મેરી નાવ ઇસ વકત મઝધાર હય;
મય ડુબા મુજે દો સહારા નબી.—મદીને.
રસુલે દોસરા જીસ દમ ગએ અર્શે મોઅલ્લા પર,
તો રીદવાસે યેહ હુરાને જીના કહેતીથી ખુશ હોકર;
વો આતા હય દુલા હમારા નબી.—મદીને.
બહોત બેચેન હું બેતાબ હું, મૌલા બુલા લીજીએ,
વોહી જલવા જો **મુસાકો** દીખાયા થા વો દીખા દીજીએ;
ઝરાહી ઝલક ફીર દુબારા નબી.—મદીને.
મઝાહ યહાં કે મરનેમેં ન રાહત યહાં કે જીનેમે,
કરીમે ઝાર કો આકા બુલા લીજીએ મદીનેમે;
નહી હી હમે અબ ગુઝારા નબી.—મદીને.

ગઝલે-કલીયર—

ધુંમ હએ અર્શપે વો **શાને** ખુદા આતે હંય.
મીલને **અલ્લાહસે** વો **શાહે** હુદા આને હંય.
કહા જબરીલને કુસાસે જીયારત કર લો,
ધુંમ હે આજ વો **મહેબુબે ખુદા** આતે હંય.
સબ **નબી** કેહતે હંય આપસમે ખુશીસે દેખો,
જીસકા મુસ્તાક હંય વો **હોશરૂબા** આતે હંય.
કહા **ખાલીકને** મલયકાંસે મીટા દો જુલમાત,
આજ મહાબુબ મેરે **મહેલકા** આતે હે,
બક્ષ દેતા હું અભી **ઉમ્મતે અહમ્મદકુ** તમામ,
દમબદમ લબપે તેરે **બદરૂદદુજા** આતે **હે.**

મુસ્તજાદે-હોસૈન-તર્જે-ગઝલે-કવ્વાલી

સોતાહએ ગલે લગાકર વ્હો, જબયાર પલંગ પર-કયા નાજો અદસે,
આતી હય લંપટ પુલોંકી મહેકાર પલંગપર-ઉસ બંદે કબાસે.
હએ સોરખ જો પોશાક તો ઉસ ગોરે બદનપર--સજતી હએ સજાવટ,
રખતા હએ અજબ તરેહકા, ગુલજાર પલંગપર-અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે, તું જરા જામકો ભરદે જો શૌકે ખુદાહે,
જો સાથ રહું યારકે સરશાર પલંગપર-સર મસ્ત નીશાંસે,
હએ આરજુ દીલકી વ્હો આગોશમે-આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલગપર-મીન્નત રહે ખુદાસે.
રંગની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન-અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઔર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર-હરરોજ રજાસે.

ગઝલે-દાગ—

—:══════:—

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના,
તુમહે કસમ હય હમારે સરકી હમારે હકમે કભી ન કરના.
હમારી મૈયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકે જાના,
જરા રહે પાસે આબરૂ ભી કહીં હમારી હુંસીન કરના.
લીયે તો ચલતે હય હજરતે દીલ તુમહે ભી ઈસ અનજુમનમે લેકીન,
હમારે પહલુમે બૈઠ કર તો હમીસે પહલુ તેહીન કરના.
નહી હય કુછ કત્લ ઇનકા આસાયે-સખત જાંહય પડી લબોંપર,
કઝાકો પહલે શરીર કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસ્તા ગલીકા ઉનકી દિખાકે દીલકો હુયે પરીશાં,
યેહ હજરતે ખીઝકો જતાદી કીસીકી તુમ રતબરીન કરના.
બુરી હય અય દાગ રાહે ઉલફત ખોદા ન લેજાયે ઐસે રસતે,
જો અપની તુમ ખૈર ચાહતે હો તો ભુલકર (કભી) દીલ લગી ન કરના.

રફીકે-મેહફીલ. ગઝલે-મુશા તર્જે-કવ્વાલી,

હે કુચ્છ ઉતારા હુવા સેહરા, કયાકે બન્દ છુટે હેં;
બતા સમજે મજે કીસને, તેરે જોબન કે લુટે હેં.
ન તુ સચ્ચા ન તેરી બાત સચ્ચી કોઈ પાઇ હેં;
સરા સર તુભી ઝુટા હે તેરે વાએદે બી ઝુટા હેં.
અનારોં કે ચમન મેં દાંત ખટ્ટે કર દીયે તુજને;
તેરે બુટેસે કદમે દો-સગુફે ખુબ ફુટે હેં.
ન આએગાં કીસીકે દામમે વો મુઝેં દીલ હરગીજ;
તુમારી ઝુલ્ફોંકે ફન્દેમે જો ફસ કર છુટે હે.
પરેશાં ઝુલ્ફસે સુંબુલ હે નરગીસ મસ્ત આંખે પર
તેરે ગાલુપે ગુલ સદકે હેં કુરબાન કદ પે બુટે હેં.
યહી હે કોલ મુશા કા ન બનના ઇનકી બાતોં પર;
રકીબે રૂસીયા જીનને હૈ-બેહુદે હેં ઝુટે હેં.

સનમખાને ઇશ્ક-ગઝલ. —:═══:—

ઉડાયા રંજ ફુરકતમેં તેરી રશ્કે કમર બરસોં,
જલાયા હય લહુ બરસોં ઘુલાયા હૈ જીગર બરસોં.
ફીકરકે યાર મેં યારબ ગએ યુંહી ગુજર બરસોં,
રહા દીલ મુદ્દતોં મુઝતર ઉઠ દરદે જીગર બરસોં.
તસવ્વર મેં તુમ્હારે દીલ ઉલઝને કા યેહે બાઇસ હૈ,
લખા કોઇ ન ખત બરસોં ન લેતે હો ખબર બરસોં.
શબે ફુરકત હૈ યારબ યા કે યેહેં રોજે કયામત હૈ,
બડા અંધેર હૈ—હોતી નહીં જીસકી સહર બરસોં.
રકીબે રૂશીયા ને તફરકા ડાલા ખુદા માલુમ,
કે મુદ્દત તક રહી હમ પર ઇનાયાત કી નજર બરસોં.

ગઝલો. ફ્રજ્ઞ-તર્જે-કવ્વાલી—

મય સો જાઉં યા **મુસ્તફા** કહેતે કહેતે,
ખુલે આંખે **સલ્લે-અલ્લા** કહેતે કહેતે.
કીયા જુબ્હ કાતીલને રૂક રૂક અયસા,
જબાં થઇ ગઈ **મરહબા** કહેતે કહેતે.
મય વલવયલ પઢને લગા **બેખુદીમેં**,
તેરી જુલ્ફાકા માંજરા કહેતે કહેતે.
હુઇ સેંકડો **મુશ્કીલ** મેરી આશાં,
ફકત એક મુશ્કીલ-કુશા કહેતે કહેતે.
અદબસે જબાં થામ કર રહે ગયા મય,
હબીબે **ખુદાકો** ખુદા કહેતે કહેતે.
પહોંચ જાઉં **યા-રબ** મદીનેમેં મંયભી,
ઇસી તરેહ **સલ્લે-અલ્લા** કહેતે કહેતે.
સબાં તુંહી લે ચલ **મદીનેમે** મુજકો,
બહોત દીન હુવે **મુસ્તફા** કહેતે કહેતે.

ઝબાં ખુશ્ક હોયા ખુદા કેહતે કેહતે,
નિકલ જાએ દમ **મુસ્તફા** કેહતે કેહતે.
તમન્ના હર દીલમેં કે દાખીલ હો યા **રબ**,
મદીનેમેં **સલ્લે** **અલ્લા** કેહતે કેહતે.
હુવા તુર પર રો અબ **મૂશાકો** અયસા,
ઝબાં રૂક ગઇ મુદદુઆ કહેતે કહેતે.
મોહબતમેં કામીલ હુવે હબને હયદર,
ફીર કર દીયા સર રઝા કહેતે કહેતે.
મઝા હો મહેસરમેં કુછ મુજસે પુછે,
મેં હો જાઉં ચૂપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે.
ગદાઇસે શાહી મીલી ફ્રેઓંકો અબ,
યે રૂતબા મીલા મુસ્તફા કહેતે કહેતે.

ગઝલે-કાદેરી—

(જો મોહમ્મદ સ૦ કે ગુલામોંમેં ગીના જાતા હે.)

આજ જો જીક્ર **પયંબરકા** પઢા જાતા હે,
મુશકો અંબરસે મકાં સારા બસા જાતા હે.
ઉસકી તોકીર મલાયક ભી કીયા કરતે હેં,
બજમે મીલ દે **પયંબરમેં** જો આ જાતા હે.
નાત ખ્વાનોંકી ઝબાંપર હે જો વસફે **અહેમદ,**
ગુંચાએ દીલ મેર સુન સુનકે **ખીલા** જાતા હે.
ક્યું ન હમ જીક્રે **નબી** ખાસ ઇબાદત સમઝેં,
જબકે **કાબેમેં મદીનેમેં** પઢા જાતા હે.
યા **રસુલે અરબી** મેરી ઝબાંસે સુનકર,
દુશ્મને દીન અદાવતસે જલા જાતા હે.
કોન કેહતા હે મર જાતે હે **શાયદાએ નબી,**
વો તો ફીરદોસમેં જીંદાહી ચલા જાતા હે.
કાદેરી રિઝવી દીલાવરકો ખુલા તુ શાહા,
હિંદમેં હિજ્રકે સદમેસે મીટા જાતા હે.

ગઝલે-તાલીબે દીદાર—તર્જે-કવ્વાલી—

જબ ઈશ્કે **મોહમ્મદને,** સીનેમે બીના ડાલી,
તસવીરે સીયહ કારી, ઝુલમતકી મીટા ડાલી.
રહમતકી નઝર તુમને, મુઝ આસીપે જબ ડાલી,
બીગડી હુઇ મહશરમે, હર બાત બીના ડાલી.
થી **મીસરકી** ગલીયોં મે યુસુફકી ફકત ગુદરત,
પર **હુસને** મોહમ્મદને એક ધુમ મચા ડાલી.
અલ્લાહ હુવા **આશીક-જીબ્રાઇલ** બને કાસીદ
જો બાત ન દેખીથી વોહ બાત દેખા ડાલી.

ગુલશાને રેહમત-તર્જે-કવ્વાલી. "શાને મોહંમદ'

પડોહ કલમા મોહંમદકા, મોહમદ નામ લે લેકર.
કરો ઇશલામકો કાઇમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો જન્નતમેં ઘર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.
મોહંમદકો કરો રાઝી, મોહંમદ નામ લે લેકર.
તુમ્હેં અય મામીનો લાઝીમ-હય હો હઝરતકી ઉમ્મતમેં.
બજાઓ દીનકા ડંકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
ઉમર ફારૂકને કયસા, મીટાયા કુફ્ર ઝુલમતકો.
જગાયા દીન-એહમદ કા, મોહંમદ લે નામ લે લેકર.
ફસી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગએ થે ગારે તીરહામેં.
સહાંબાને બહોત ઢુંડા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
યહી હે આરઝુ મેરી, કે જા હઝરત કે રવઝે પર.
કરૂં વાં શુક્રકા સીજદા મોહંમદ નામ લે લેકર.
દરે જન્નત મે પુછા જાયગા-હો કીસીકી ઉમ્મત મેં.
બતાઉં મેં નબી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.

ગઝલે, કલયર-શાને મીરાં.

ચલો અય દોસ્તો દેખો સખાવત મેરે મીરાંકી.
હય કયસી ખુશનુમા ઘર ઘર બશારત મેરે મીરાંકી.
મરીઝાસે ન હો અચ્છા મરજ ઉસકોભી દમ ભરમે,
કરે હેં ખાક સરતાપા હીફાઝત મેરે મીરાંકી.
અગર લીખ્ખા ન હો કીસમતમે જીસકે લોહપર કુચભી,
ઉનેભી દાદ દેતી હએ સુજાઅત મેરે મીરાંકી.
કફનસે ઉસે ઉઠ ખડા હીંદુકા લાસા એકદમ ભરમે,
હુઇ જબ ઉસકી મૈયતપર ઇસારત મેરે મીરાંકી.
અલી કીયા ખુબ પાયા હેઅ વસીલા મેરે મીરાંકા,
કયામતમેં ભી હએ હમકો હીમાયત મેરે મીરાંકી.

ગઝલે-શાયક—

ઇશ્કે **નબીને** જામ એક અયસા પીલા દીઆ
મસ્ત જમાલે **અહુમદે** મુરસીલ બના દીઆ
વોહ વેહશત જુનુંકા હય મુઝનાવતવાંમેં જોર
નાલા કીયા અર્શે મોઅલ્લા હીલા દીઆ
મેઅરાજકી વોહ શબ વોહ **મહુંમદકા બાંકપન**
અંદાજે **મુસ્તુફાઇને મજનુ** બના દીઆ
પહોંચા દીઆ ન શહરે અરબમેં **નબીકે** પાસ
મેરે **ખુદાને** ફીર મુઝે દુન્યામેં ક્યા દીઆ
હાથ આયા બોસએ કદે પાયે **મોહુંમદી**
અપને કો **હમને** ખાકમેં જીસ દમ મીલા દીઆ
મજગાન **મુસ્તુફાકા** હય હરદમ મુઝે ખ્યાલ
તીરોંકા મેંને દિલકો નશાના બના દીઆ
શાયક યહી કહુગા કયામતમેં દેખના
ઇશ્કે **મોહુમદીને** યહાંભી મજા દીઆ.

"જોગીકા બરન." ગઝલે-રહમત જાન, અજમેર.

જોગીકા બરન હમને લીયા યારકી ખાતીર,
મસજીદમેં બને **મુલ્લાં** તો મંદરમેં પુજારી,
દરગાહોમેં મેં સજાદહ નશીંબનકે ગુજારી,
હર નગરીમેં ઢુંઢા કીયા બન બનકે ભીકારી.
ક્યા ક્યા ન કીયા મયને **તેરે દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦
પંડીત ભી જફરહાભી સોયેને ભી બુલાએ,
સયારે સનાંસો કો ભી દીન અપને દીખાએ.
હર આમીલો કામીલ સે **વજીફે** ભી પડાએ,
ક્યા ક્યા ન જતન કર ચુકા તેરે **દીદારકી ખાતીર.**—જોગીકા૦

મજનું કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
ઇશ્ક આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન.
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
મોજુદ રંગે હય મેરી **જુન્નારકી** ખાતર.—જોગીકા૦
ના કુચ્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં,
કબ્બાએમેં બી હુંઢા ઉસે કાશીકે મઠ્ઠાં મેં.
મસજીદ મેં મીલા ઔર ન મીલા **કુએ બુતામેં**,
દર દર મય ફિરા અપને **ખરીદદારકી** ખાતીર.—જોગીકા૦
રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા,
મુદ્દત સે દીલો જાંસેહું મંય **શયદા** તુમ્હારા.
લીલ્લાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા શરારા,
બેચૈન હુવા જતા હું **દિદારકી** ખાતીર.—જોગીકા૦

ગઝલ—

—:══════:—

હુસ્ને **નબીકા** ગરમ જો બાજાર હો ગયા
ખુદ સાનેઅ અજલબી ખરીદદાર હો ગયા
જબ ૧૨૬ જુલ્ફે **અહમદે** મુખતાર હો ગયા
દિનબી હમારે **હકમેં** સબે નાર હો ગયા
જલવા દીખાદો અબ તો ખુદાકે લીએ **નબી**
મુજતર જ્યાદા હદસે દીલે જાર હો ગયા
જલદી બુલાઓ મુઝકો **અરબમેં** મેરે **રસુલ**
બેઝાર મેં તો **હીંદસે સરકાર** હો ગયા
ક્યા ખોફ ઉસકો હશ્રમે મીઝાકે તોલકા
પલ્લેપે જીસકે **અહમદે** મુખતાર હો ગયા
એક બાર જીસને દેખી તેરી શીકલ ચાંદસી
સો જાનસે વોહ તેરા **ખરીદાર** હો ગયા

આઇ બહાર તાજા હુએ જખ્મહાએ દીલ
ફીર સબ્જ મેરે સીનેકા ગુલજાર હો ગયા
મહરૂમ તેરે રહમસે રેહતા મેરે રહીમ
અચ્છા હુઆ જો મેં ભી ગુનેહગાર હો ગયા
ખાદીમ જો સમઝે અપનેકો મખદુમ હય વહી
ડાલા વોહ ઝુક ગયા જો સમરદાર હો ગયા.
શાયક હય તુભી દીદકા તાલીબ ખબર નહીં
મુસાકા હાલ કયા હમે દીદાર હો ગયા

ગઝલે-મુમતાઝ— —:═══:—

મંય વારી તેરી મોહની રૂપ વાલે,
મુઝે ભી દુવારે પર આને બુલાલે.
પડી આકે મઝધાર નૈયા હમારી.
નહીં કોઇ તુઝ બિન જો આકર બચાલે.
જો તું આગે નયનાં મે તુઝકો બિઠાઉં,
વહ જોગન બિપત અપની તુઝકો સુના લે.
લગી મન મે આસા હય દીન-રૈન પ્યારે
ગલી મે તોરી અપની બિસ્ત્ર જમા લે.
ગયે જબ સે પ્રીતમ ન સુધ લી હમારી,
પડું પૈયા આકર ખબર યા જરા લે
દરશન આકે સુપને મે ગર તુમ દીખાઓ,
કહે દાસી તેરી મનકી ચિન્તા મિટા લે.
તુઝે ઢુંઢા ચારોં દીશા તુ કહાં ના પાયા,
પીયા પડ ગયે પાંવ મે અબ તો છાલે
ન ઘર મ લગે દીલ ન સહરા મે બહલે,
કોઇ એસે બહશી કો કયોં કર સિંભાલે.
ચલો અબતો "મુમતાજ" પ્રીતમ નગરા,
વહાં જાકે તુ હાલ અપના સુના લે

તમામ શુદ.

આ બુક–સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળા પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં આવેલા શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં, ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપી.